

V Ljubljani, v petek, dne 8. decembra 1911.

| | | | | | |
|---|---------------------------------|--|--|--|-----------|
| Naročnina za Avstroogersko: 1/2 leta K 1-80 1/2 leta K 3-50 celo leto K 7- za Inozemstvo: " 2-30 " 4-50 " 9- | | Redakcija in administracija: Franciškanska ulica šte. 12. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 2 dol. 50 cent. | | Oglasnina za 6 krat deljeno petlitno vrsto enkrat 15 vin.. — Pri večkratnih objavah primeren popust. | |
| Leto 1. | Posamezna številka 14 vinarjev. | Na naročila brez denarja se ne ozira. | | Naročnina za dijake 5 kron. | Štev. 42. |

Grozna nesreča na Jadranskem morju.



Potop ladje „Romagna“. 63 oseb mrtvih, 10 oseb rešenih.

Po petnajstih letih.

Novela. Spisal L. Braun. — Poslovenil Ad. S.

(Dalje.)

Jerica zmaje z glavo. Ona je bila žalostna in ni mogla razumeti Pavlove veselosti.

„Kako se moreš tako norčevati, saj že to ni prav, da se tukaj shajava.“

„Ne norčujem se. Snoči sem govoril s tvojim stricem, on nama hoče pomagati. Kakor hitro sem z njim na čistem, poprosim tvojega očeta za tvojo roko.“

Jerica je vzkliknila vsa zardela:

„Stric? ... Ti si mu povedal?“

„Čuj, kaj sva govorila. On je posestnik velike vrtnarije v Rio de Janeiro, ki se mu širi od leta do leta in katere več ne more opravljati sam. Nastavil je portugiskega oskrbnika, s katerim pa ni posebno zadovoljen. Ko sem mu snoči povedal svoje razmere, me je vprašal, če bi me ne veselilo, da bi ga spremljal v Brazilijo. Nū, nisem mogel drugače, nego da sem mu povedal, kaj me prav za prav drži v Ogrski — namreč ti, Jerica.“

„In kaj je rekel?“

„Zdelo se mi je, da se je tega razveselil; podal mi je roko. Ako vas moja nečakinja ljubi, je djal, hočem storiti vse, da vama pomorem do sreče. Vem, kako grenko je to, odreči se mladostnim sanjam in rad bi obvaroval Jerico pred to boleščjo, ako je le v moji moči. Ali ste dovršili kake kmetijske šole? Rekel sem mu, da imam izpit ne le iz vinorejske šole v Mariboru, kjer sem se učil tudi vrtnarstva, nego sem dovršil visoko šolo v Klosterneuburgu. Nato je djal, naj grem z njim v Brazilijo, izučim se tamošnjega vrtnarstva in postanem solastnik njegovega vrtnarskega podjetja. S početka mi da plačo, da ne bo zadostovala samo za ženo, ki bo šla z menoj in ta žena — to si ti moja najmilejša ...“

Še preden se je mogla zavesti, prijel jo je krog pasu in jo iskreno poljubil.

„Kaj rečeš k temu načrtu?“

Jerica ni mogla odgovoriti. Tako jo je prevzela ta radostna vest. Roki je dela na prsi in dve svetli solzi sta ji zablješčali v obeh.

„Je li res, Pavel, resnično res“, zašepeta na to.

„Ali dvomiš?“ vzklikne Pavel in jo objame. Ona se mu ni branila. „In ti greš z menoj čez morje kot moja sladka ženica?“

„S teboj grem, kamor greš ti in kamor koli hočeš, ako oče dovoli.“

„O, te še dobiva, stric namreč in jaz“, se nasmeje Pavel, in če je oče še tako trmoglav.“

„Blagi, stric! Oh, Pavel, skoraj verjeti ne morem. To je preveč, vse preveč, kakor sva sploh upala.“

„Glej dušica, vse pride nepričakovano, posebno če ima človek braziljanskega strica. Vsa čast! Tvoj stric je mož, korenina, na katerega si lahko ponosna. Razumeva se prav dobro in povem ti, smodke ima — šalo na stran — smodke, ki bi človeka kar zvale v Brazilijo.“

„Ti si lahko mislil, kateremu ni zaupati“, se je smejala Jerica med solzami. „Zdi se mi, da so smodke strica ravnotako

velepomembne, kakor ... kakor — najina zaroka.“

Pavel pa odgovori hudomušno:

„Olje je potrebno. Sedaj grem domov in se pogovorim še natančneje s stricem, in potem, Jerica, potem pa vprašam tvojega očeta. Morda se to zgodi še danes.“

„Za Boga, ne prenašli se.“

Zasliši se klic.

„Mama me kliče“, de Jerica in vstane.

„Moram iti. Na svidenje, Pavel — moj Pavel!“

On pa vzklikne za njo.

„Pridi zvečer na vrt!“

VI.

Josip se je zbudil, ko je bilo solnce že visoko na nebu.

Pogledal je na uro in djal:



„Slepa ljubezen“: Gdč. Thalerjeva v vlogi Micike in g. Bukšek kot hlapec Janez. Fotogr. Krema.

„Štiri ure sem še spal? In moj mladi prijatelj je že na delu. Čudovito“, de zamišljeno, „kako se močno prikazni razblinijo v solčni luči. Pred štirimi urami sem mislil, da je najbolje, ako takoj odidem, kakor če bi lahko ušel svojim lastnim mislim. Ne!? Svoji usodi hočem gledati v oči. Porabiti hočem to, kar mi je naključje naklonilo, hočem se popolnoma uveriti o njenem življenju. Mogoče ji lahko vendarle koristim. Pozneje bi si lahko predbacival, da nisem vsaj enkrat poskusil. Sicer pa ne živim več sam zase, nego se morem pobrigati tudi za srečo svojih varovancev. Dokler se ne odloči njuna usoda, ostanem. Vsaj ni bila moja pot zastoj.“

V predsobi na mizi je bil pripravljen zajtrk. Zraven je ležala pola papirja, na katerem je bilo napisano z velikimi črkami. Josip je vzel papir in čital:

„Dober tek želim — ob devetih se vrnem. Če je kava mrzla, nisem kriv. Smodke sem si zavratno vzel s seboj. Ako želite kaj, potem zakličite: ‚Katra!‘ Srčen pozdrav Vaš Pavel.“

Majer je odložil smehljaje papir, spil kavo in odšel po stopnicah. Sklenil je, da si ogleda vas, preden se Pavel povrne. Upal je tudi, da se sestane z Jerico. Na dvorišču je našel služkinjo.

„Kje je najbližje v vas?“

„Naravnost skozi park. Vrata ograje so odprta. To je najboljša pot in najkrajša.“

Majer se je služkinji zahvalil in odšel v park. Lepa drevesa so delala senco. „Kakor park v Warnicu“, je djal sam pri sebi, med tem, ko mu je korak nehote zastajal.

Surov, hreščoč glas je prodril do njega. Majer obstane. Čul je šum žage.

„Ali žagajo tukaj deske?“ se je začudil. „V baronovem gozdu?“ Obrnil se je proti strani, odkoder je bilo slišati žaganje.

„Da si ogledam to delo, bo ravno potekel čas, da se vrne Pavel.“

„Šel je dalje in kmalu stal na križpotju. Ni vedel, kam se naj obrne. Žaga je prenehala, najbrž zato, da začne žagati novo deblo. Ravno pred njim je bil majhen griček, na katerem je stala, z zelenjem obraščena senčnica.

„Tam se odpočijem, dokler ne slišim vnovič žage“, pomisli Josip in gre proti gričku. „Kaj mi pomaga, ako bi hodil tu okrog in ne prišel do cilja ali celo ...“

Njegove misli so se hipoma pretrgale, ko je zagledal žensko postavo stopiti iz senčnice in ki je plašno vzkliknila, ko ga je zagledala.

Oba sta se gledala za trenutek molče.

„Lucija“ je vzkliknil Josip in stopil k nji. Ona pa je stegnila proti njemu roke, kakor bi se ga hotela ubraniti in padla na klop, na kateri je poprej sedela.

„Josip, ti! Torej se nisem zmotila“, je zašepetala vsa prepadena. „Nisi se varala. Izgubljeni stoji pred teboj, katerega si prištevala že mrtvim“, je odvrnil trudeč se, da ostane miren. Kako je postala blede, tako resna, ljubljena, katero je zapustil cvetočo v mladostnem cvetu. Poteze bolesti so zarisane na njenem licu. Samo modre oči še se lesketajo v tisti mamljivi lepoti, kakor takrat, ko je za ta pogled bil pripravljen dati svoje življenje.

„Josip, zakaj si mi storil to?“ je zahtela. „To ni prav, ne, to ni prav! Ali prihajaš, da me storiš še nesrečnejšo, kakor sem?“

Majer je zrl molče na njo in njegovo srce je kipelo toplega sočutja.

„Uboga žena; nočem te oropati težko priborjene sile, s katero nosiš neznošno bol. Pozabimo, kar je bilo nekoč. Posebno naključje, ne moj namen, naju je zopet privedel skupaj. Dovolj, da ta kratek čas svidenja pozabiva, kakor zvesta prijatelja, ki sta prisiljena, nositi težo usode skozi življenje.“

Sedel je k nji in jo prijel za roke.

„Ali smem govoriti, kakor prijatelj?“ In ko je ona molčala, je nadaljeval: Poznam tvoje razmere, akoravno so nevidljive očem tujca. Povej mi, ali je v moji moči, da ti koristim?“

(Dalje.)

KMETSKA POSOJILNICA

r. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov.

4 1/2 %

LJUBLJANSKE OKOLICE

v Ljubljani,

brez vsakršnega odbitka.

Popolnoma varen naložen denar.

Rezervni zaklad: nad pol milijona.

Na znanje p. n. naročnikom „Slov. Ilustrovanega Tednika“. Da omogočimo jasen račun s p. n. naročniki in našim upravnštvom, bomo v prihodnji številki na ovitke zapisali datum, do kdaj ima kdo plačano naročnino in z rdečo tinto pa znesek, ki ga dolgujejo do konca t. l., tako da bo vsak vedel, koliko je še dolžan za letošnje leto. Prosimo, da p. n. naročniki ne vržejo ovitka stran, nego si ga ogledajo. Tako bo vsakdo vedel, do kdaj ima plačan list, oziroma od kdaj dolguje naročnino. S tem se tudi omogoči reklamacija, če bi kdo morebiti imel plačano naročnino dalje, kakor se mu je naznanilo na ovitku, in se tako najde in popravi morebitna p. n. ota, ki je pri toliki množini naročnikov vsekakor lahko mogoča. Upamo, da našim p. n. naročnikom ustrežemo s tem in nam oni, ki še kaj dolgujejo, zaostanek takoj poravnajo.

Kdor ne plača zaostale naročnine vsaj do 19. t. m., temu ustavimo list takoj in ne dobi božične številke „Slov. Ilustrovanega Tednika“ in tudi ne koledarja, ki ga dobe naši naročniki sicer brezplačno.

Grozna nesreča na jadranskem morju.

(Slika na naslovni strani.)

Italijanski parnik „Romagna“, ki vozi med Raveno in Trstom, se je v noči od dne 23. na dne 24. novembra v viharju potopil. Na ladji je bilo približno 70 oseb. Utonilo jih je 60. Deset oseb, med temi osem mož posadke in dva potnika, neki kavarnar iz Trsta in njegov petletni sin, se je rešilo. Vzel jih je na krov Lloydov parnik „Tirol“, ki je bil ravno na potu v Trst. Parnik „Romagna“ je odplul dne 23. novembra na večer iz Ravene. Vlekel

je močan veter, takozvani „široko“, ki se je na odprtem morju spremenil v pravi vihar. Velikanski valovi so se valili proti ladji in so jo časih popolnoma zakrili. Ladja je ležala tako po strani, da je vdrla voda skozi dimnik v njega notranjost. Grozni prizori so se odigrali na ladji.



† Anton Janžekovič.

Vse je bilo od divjega obupa nekam topo. Naenkrat se je privalil velikanski val, ki je zagrabil ladjo in jo potopil. Sedem mornarjev in drugi kapitan so imeli še toliko časa, da so skočili v rešilni čoln, v katerega so potegnili tudi omenjenega kavarnarja z njegovim sinom. Na srečo je prišel mimo parnik „Tirol“, ki je rešil reveže gotove smrti. Omeniti je pa treba, da se

moštvo na potopljenem parniku ni obnašalo posebno hrabro, kar se že iz tega vidi, da so razen onih dveh utonili vsi potniki. Lahi so pač veliki gobezdači, kadar pa gre za kožo, so prvi, ki stečejo. So povsod enaki, na morju in v Tripolisu.

† Anton Janžekovič. V bolnišnici usmiljenih bratov v Gradcu je dne 28. septembra zatisnil svoje oči vrli mladenič Anton Janžekovič od Velike nedelje na Spodnjem Štajerskem.

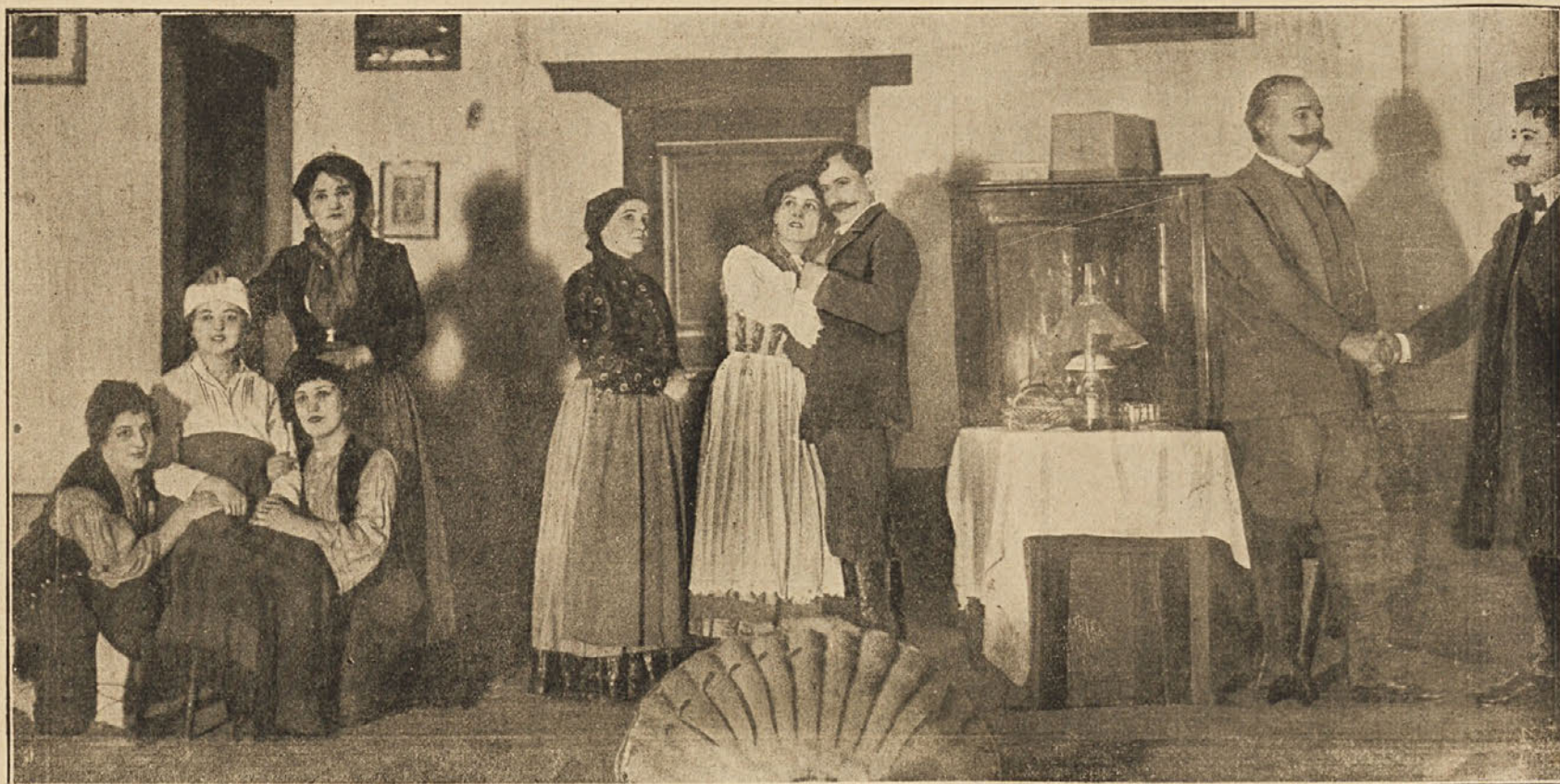
Ker je umrl v najlepšem cvetu mladosti, star še komaj 26 let in je bil vrl narodnjak, zato zasluži, da se mu v „Slov. Ilustrovanem Tedniku“ postavi skromen spomenik. Prinašamo njegovo sliko iz vojaške službe. Služil je v Pulju, deloma v Gradcu, a je bil vedno zvest materinemu jeziku, ter se ni navzel, kakor marsikateri žalibog — tuje govorce. Vsled tega lep zgled vsem slovenskim fantom-vojakom.

Današnja številka se je zaradi praznika zakasnela. Prihodnje številke izidejo redno v petkih. Prihodnje leto bo pa izhajal „Slov. Ilustr. Tednik“ že o četrtek, da ga bodo naročniki sigurno dobivali o petkih oziroma sobotah.

Slepa ljubezen. Ljudska igra s petjem v 4 dejanjih. V nedeljo 3. t. m. popoldan se je uprizorila na ljubljanskem odru „Slepa ljubezen“. Pisatelj g. Anton Pesek je podal v tej igri sliko, kam privede slepa ljubezen staršev do otrok. Slika nam kaže tudi trnjevo pot učitelja-vzgojitelja in to je bil najbrže pisateljev namen. Kot bivši nadučitelj je živel na deželi in tam je moral poskusiti marsikaj grenkega vsled slepe ljubezni staršev. Otrok bogatih staršev sme narediti vse, a kaznovati ga ne sme učitelj, niti posvariti. In če se



„Slepa ljubezen“. Na desni gdč. Wintrova v vlogi Berta in g. Nučič, kot učitelj. Na levi ga. Danilova v vlogi Lovričke in g. Verovšek kot kmet Lovrič. Na sredi šolarja-pastirja gdč. Danilova in Gorjupova. (Fotogr. Krema.)



„Slepa ljubezen“. Končni prizor. V sredi gdč Thalerjeva, kot Micika; gdč Juvanova, kot šolska dekla; g. Bukšek, kot Janez. Na desni: gg Verovšek, kot Lovrič in Nučič kot učitelj. Na levi: Ga. Danilova, kot Franca; ga Iličičeva, kot Francek in gdč Danilova in Gorjupova, kot pastirja Tonek in Andrej. (Fotogr. Krema)

drzne kaj takega, potem pride oče ali mati, in slišati mora očitke, katerih ni zaslužil. Da, tako se godi na kmetih, kjer je učitelj res trpin in velikokrat žrtev svojega poklica. In to je pisatelj v svoji igri „Slepa ljubezen“ dobro označil. In to je bil, kakor sem že rekel njegov smoter.

Slepa ljubezen Lovriča in njegove žene do edinca Franceka je sicer dobro začrtana, a spreobrnitev ni utemeljena. Če se je Francek slučajno ob mejniku pobil, še ni to sila, ki bi vplivala na spreobrnitev bahatega kmeta. Tu mora priti radikalnejše sredstvo. Če bi pisatelj na primer to motiviral s kakim zločinom Franckovim, da je na pr. zažgal hišo svojemu nasprotniku ali drugega kaj, da bi starša tako, prisiljena po zločinu sinovem, morala spoznati svojo krivdo, potem bi bil uspeh ves drugačen.

Igralo se je zelo dobro in je igra splošno ugajala. Ne oziram se na kritike, ki iščejo vsakovrstne malenkosti in enemu ni po volji to, drugemu ono, ampak oziram se na sodbo gledalcev. In tem je splošno ugajala, da nekateri so jo zelo hvalili.

Igra „Slepa ljubezen“ je edina, ki kaže poleg napačne vzgoje, prizore o učiteljskem življenju, njega veselju in trudu. In majhnim odrom po deželi bo dobro došla. Samo j o v.

Opomba uredništva: Priobčujemo to kritiko, ki nam je došla, neizpremenjeno, in prinašamo slike iz raznih prizorov te igre.

Kralj Matjaž, narodna pravljica, spisal Jakob Špicar, je kakor nalašč pripravna za otroke. Bujna scenerija, nastop mističnih prikazni, kralj Matjaž s svojimi vojaki v gori, katero čuva Gorobran, vse to mora ugajati otrokom. Tu vidijo vse to, kar jim pripoveduje ded, ali čitajo v pravljicah. Igra sama na sebi je pa tehnično pomanjkljiva. Prizori na vasi so brez prave dramatike in tudi brez pravega dejanja, nekaki odlomki. Najlepši prizor je pač tisti, ko pride ubog deček po „čudovito rožo“, ki vzraste na kresno noč pod stolom spečega kralja Matjaža. Dasi so to le dečkove sanje, vendar se zbudi drugi dan resnično pred vhodom v jami z

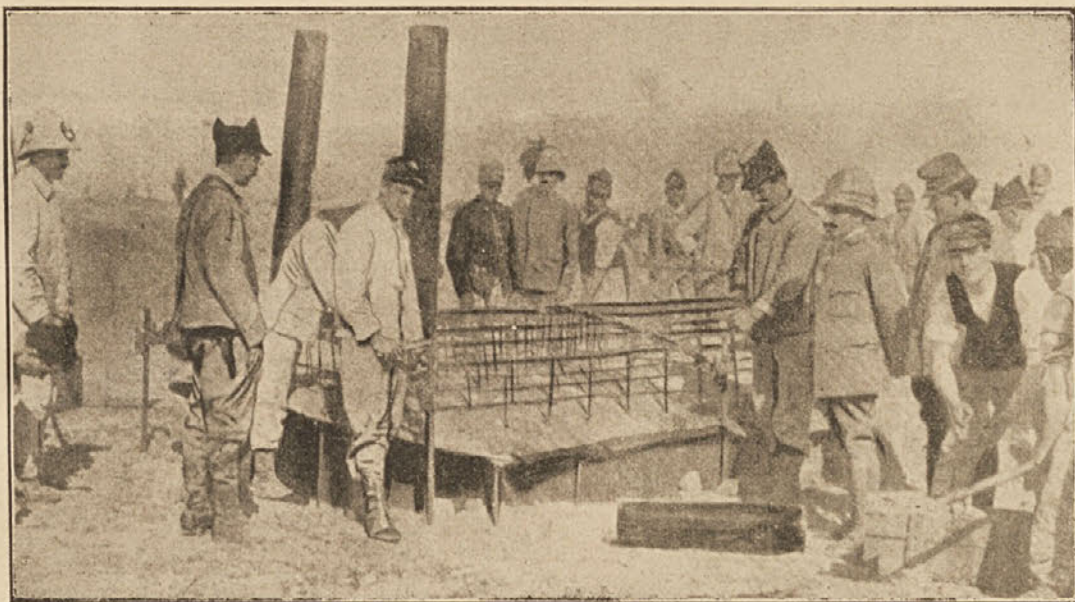
rožo v roki. In da je ta roža res „čudovita“ se pokaže v tem, da ozdravi bolna mamica. Tu človek ne ve, ali je cela igra le pravljica, ali je pravljica samo to, kar je v stiku s kraljem Matjažem. Če je zadnje, odkod potem ona roža, če pa je prvo, kako pridejo potem prizori na vasi v pravljico, ki jo je pisatelj čul na Koroškem. Igra je na ljubljanskem odru, ne sicer v literarnem oziru, vendar kot otroška igra uspela vsled izbornega igranja in krasne scenerije.

Vojska v Tripolisu. Ali bo Italija, ki ima tako malenkostne uspehe v Tripolisu

šla v Egejsko morje? Ali bo blokirala Dardanele, to važno morskostvo vseh narodov, ali celo povzročila evropsko vojno? To so vprašanja, ki zanimajo celo Evropo in jo vznemirjajo. Zelo veliko je odvisno od odgovora na ta vprašanja. Trgovina, ki trpi že sedaj mnogo vsled vojne v Tripolisu, bila bi oškodovana v najvišji meri, če bi se zaprle Dardanele in Turki računajo z gotovostjo na to, da velevlasti tega ne bodo pripustile. Sicer so pa Italijani zmožni tudi tega, a doživeli bodo blamažo, ki bo večja od vseh drugih. Že to je značilno dovolj, da so anek-



„Slepa ljubezen“. Ga. Iličičeva, kot Francek z učiteljem g. Nučičem. (Fotogr. Krema.)



Vojna v Tripolisu: Poljska kuhinja v italijanskem taboru.

tirali Tripolis, zmagovalci so pa Turki in Arabci. In ves svet ve, da je Italija postopala, ne kakor kulturna država, nego slično, kakor nekdanji divji narodi, Obri, Huni, Madjari, ter se na uprav roparski način hotela polastiti tuje zemlje.

Položaj v Tripolisu je po poročilu francoskega vojnega dopisnika, kateremu se je posrečilo pretečeni teden priti v turški tabor in tam opazovati tamošnji položaj, za Turka zelo ugoden.

On pravi: da navdušenje za vojsko med Arabci ni pojenjalo niti za las in dasi so imeli že tudi občutne izgube, zahtevajo venomer, naj se jih vodi v boj proti sovražniku. Disciplina med turškimi vojaki je vzorna. Med tem, ko Italijani evropskim vojnim poročevalcem stavijo vsemogoče ovire, dovoljuje turški generalni štab resnična poročila. Italijani so celo zapretili, da bodo izgnali vojne poročevalce, če ne bodo poročali ugodno za Italijane; to se pravi tedaj, vsak poraz Italijanov poročali v Evropo kot zmago. Če je to častno delo, naj sodi bralec sam. Najnovejša poročila, ki so dospela te dni iz Tripolisa pravijo, da so bili Italijani zopet hudo tepeni, kar bo najbrže res, ker niti tržaški „Piccolo“, ki vedno z največjo vztrajnostjo dementira vsak poraz Italijanov, s pomilovanja vredno pobitostjo molči.

Vojska v Tripolisu stane Italijane že ogromne vsote, a dobiček, ki ga bodo imeli, ko dobe Tripolis v roke, bo tako neznamenat, da bodo čutili v Italiji posledice še nekaj desetlet. Končno bo zmagala sicer Italija, zakaj, drugače bi prenehala biti velesila, vendar bi bilo boljše, če bi s tem denarjem, ki ga požre vojna, olajšala bedo proletarijata v svoji deželi.

Prostovoljno gasilno društvo v Šmarju je bilo ustanovljeno leta 1882. spomladi. Priglasilo se je takoj okrog 30 članov. To število se je ohranilo skoro ves čas obstoja. Danes šteje društvo 34 članov. Prvi načelnik je bil gosp. Vincenc Ogorelec iz Škofljice, ki se je največ trudil za ustanovitev in pozneje okrepitev društva. Gospod V. Ogorelec starejši, je danes načelnik prostovoljnega gasilnega društva doma na Škofljici, katero je sam ustanovil l. 1898. in odbornik gasilne zveze za Kranjsko. L. 1907. je dobil od cesarja zaslužno svetinjo za 25 letno nemurno in zvesto delovanje pri gasilstvu.

Takoj prvo leto se je društvo korporativno udeležilo slavnosti odkritja spominske plošče na rojstni hiši slovenskega Homerja: Josipa Jurčiča na Muljavi. Drugo leto je pohitelo korporativno v Ljubljano k slavnostnemu sprejemu našega cesarja

Franca Jožefa I. Vztrajalo je ves čas slavnosti v Ljubljani, zato je pa tudi presvetli



„Kralj Matjaž“: Josip Molek v vlogi Zeliščarja.

vladar počastil g. načelnika z ogovorom, pohvalivši društvo, da ga je od tako daleč prihitelo pozdravit.



Vojna v Tripolisu: Težak prevoz voza s proviantom skozi puščavo.

L. 1895. je bil izvoljen načelnikom društva g. Jožef Ogorelec iz Razdrtega, za njim pa l. 1900. g. Ivan Babšek iz Šmarja. L. 1909. pa je prevzel poveljstvo g. Fran Košak, ker je prednik zapustil Šmarje.

Društvo je prejelo tekom svojega obstanka, zlasti pa prva leta, od različnih korporacij in od presv. cesarja dokaj podpor, gasilo je pri mnogih požarih in se udeleževalo slavnosti, prirejenih od bratskih društev po Kranjskem, ako ne korporativno, pa po deputacijah.

Zgled vztrajnosti in zvestobe do društva kakor sploh vsega gasilstva so imenoma sledeči možje (od leve): Jožef Žitnik (3), Jožef Garbas (4), načelnik Fr. Košak (5) in podnačelnik Fran Hribar (6), kateri vsi so že odlikovani za 25 letno službovanje z zaslužnimi svetinjami.

Josip Molek je bil rojen 6. marca 1876 leta in je pristojen v Ljubljano. Kot revnih staršev sin je hodil v ljudsko šolo v 4 razrede. Toda radi revščine doma si je moral že v rani mladosti iti služiti kruh. Kot 10 leten deček je hodil v Perlezovo pivovarno keglje postavljati in se je tako preživel sam tri leta. Radji bede doma se je šel učiti knjigoveštva. Že med učenjem je imel veliko veselje do gledališča, tako da je štatal v čitalnici in v stari reduti pri nemškem gledališču. Kot vsakega mladega pomočnika ga je gnala želja ven v svet. Potoval je od leta 1893—97, in je bil medtem le med potresom v Ljubljani, nakar jo je moral zopet zapustiti. Prehodil je peš skoro vso srednjo Evropo: Avstrijo, Ogrsko, Nemčijo, Holandsko, Švico in Italijo do Neapolja. Nato se je vrnil v domovino l. 1897. Tu je bil potrjen v vojake, kjer je služil 3 leta do l. 1900. Sodeloval pa je že pri predstavah društev rokodelskih pomočnikov. Prvikrat v večji epizodi je nastopil 16. novembra 1896 v Dillingenu ob Donavi (Bavarsko) v igri „Ein Pagenstreich“. Prišedši od vojakov, je delal v knjigovoznici g. Breskvar-ja do leta 1903, a med tem je bil gojenec dramatične šole dež. gledališča. Prvič je nastopil v slovenskem gledališču septembra l. 1901 v igri „Vzgojitelj Lanovec.“ Meseca decembra istega leta je bil angaževan kot epizodist za 20 K na mesec. Tako je počasi napredoval do leta 1904. Takrat je dobil v Gorici službo kot poslovodja v knjigovozni g. Bednarika. Tu je pridno igral in deloval kot režiser „Narodne svetve“ v Gorici. Priredili so pod njegovo režijo več iger. V teku 2 let je sodeloval tudi pri večih društvih v Goriški okolici.



„Kralj Matjaž“: Gdč. Ilesičeva kot Janezek dobi na Kresno noč v gori od kralja Matjaža (g. Nučiča) čudovito rožo. V sredi Gorobran (g. Križaj).

Ustanovil je v Gorici redno slovensko plesno šolo ter bil plesni učitelj. Iz plesne šole je nastal „Klub goriške slovenske mladine“, ki je prirejal največje plesne večere; celo Lahji niso mogli prehvaliti lepega reda. Marljiv je, vesten in poraben zlasti za komične in kmetiške značaje. V jeseni leta 1906 se je vrnil v Ljubljano. Tu ga je angažiral kljub že popolnoma zasedenemu personalu intendant g. Govekar. Od takrat se je razvijal vedno bolj. Še danes marljivo podpira narodna društva v mestu in okolici s svojimi komičnimi nastopi. Naša slika kaže g. Jos. Moleka v veliki ulogi Zeliščarja v izvorni narodni pravljici „Kralj Matjaž“ Jakoba Špicarja, režiserja diletantov na Jesenicah.

Drobiž.

Nenavadna oporoka. Na Dunaju je umrla 60 let stara vdova E. Schwabel, ki je zapustila svoje nemalo imetje svojim poslom tako, da bodo dobivali dosmrtno pokojnino vsak 400 do 800 kron letno.

Kotau se imenuje oficijelen pozdrav visokih dostojanstvenikov na Kitajskem. Če se

Miklavžu ter se zaobljubil, da proda svojega konja in ves izkupiček žrtvuje za sveče na čast svetemu Miklavžu, samo če ga ta reši nevarnosti. Sveti Miklavž je imel usmiljenje z ubogim kazakom in ta je prišel zdrav in čil domov. Prihodnji dan je pa vzel kazak petelina pod pazduho, konja pa za uzdo in hajdi na trg. „He, kazak, kaj pa prodajaš?“ so ga vpraševali. „Petelina in konja“, je odgovoril, „toda jaz prodam samo vse skupaj. Za petelina zahtevam 200 rubljev, za konja pa 30 kopejk.“ In res se je kmalu našel kupec, ki je radevolje plačal zahtevano vsoto. Vesel se je vrnil kazak domov in zvest svoji zaobljubi je kupil za 30 kopejk sveč, katere je potem skrbno postavil pred podobo svetega Miklavža in jih njemu na čast prižgal.

Opozorjamo na božično številko „Slov. Ilustr. Tednika“,

ki izide 22. t. m. ter bo obširna in posebno lepa. Izšla bo v pomnoženi



„Kralj Matjaž“: Končna slika v prizoru „In enkrat bo“. Vsi Slovani se klanjajo kralju Matjažu.

srečata dva visoka gospoda, poklekne ta ter se priklonita drug drugemu do tal, in ta pozdrav se imenuje Kotau, ki se na Kitajskem dvoru vsled starodavnih predpisov še dandanes strogo in spoštljivo vrši.

Požrtvovalen kazak. Dovtipno dogodbico o nekem ruskem kazaku poroča „Gaulois“: Omenjenega kazaka je na štepi zalotil silen vihar. V svoji stiski je molil k svetemu

XII. zvezek H. Volaričevih skladb vsebuje za ženski dospel in klavir 1. Divja rožica. 2. Slovenskim mladenkam. Cena 1 K 50 h. Se dobi pri Frančiški vdovi Volaričevi v Zgor. Šiški št. 100 pri Ljubljani.

izdaji, ker jo bomo razposlali po vsem Slovenskem na ogled.

Vpošljite oglase za to številko! Čim prej tem bolje, najpozneje pa do torka 19. t. m. Pozneje došle inserate ne moremo več sprejeti v božično številko.



Dolgo časa je bila moja. Lenka Acetti ji je bilo ime. Spremljala me je na vsakem potovanju, bila mi je družabnica na vsakem zletu. Kadar sem jo potreboval, žarela je samega veselja. Se-vè sem imel tudi sitnosti dovolj s to kapricirano stvarjo. Nekega dne me ni marala več ubogati; operiral in repariral sem jo, dal ji vode in — karbida. Žalosti je počila; o ti nepozabljena moja „Acetilenka“.

„Drago.“

Življensko zavarovanje je z narodno gospodarske strani najvažnejši faktor in je kot najgotovnejši in najboljši način štedenja močen temelj za preskrbljenost posameznikov in celih rodbin. Žal, da se pri nas Slovincih življensko zavarovanje še vse premalo uvažuje. Res je, da če nosiš leto za leto one zneske, ki jih plačuješ za premije zavarovanja, v hranilnico, da se nabere s časom lep kapital, ali pa veš, da boš vedno vlagal! Ali ne boš morebiti kdaj nehal ali celo dvignil naloženo vsoto? Kaj pa če te prehiti smrt? Koliko je vredna zavest: „Naj se zgodi kar koli, moja rodbina je zavarovana, ne bo prišla v bedo, če tudi jaz, njen reditelj, umrem!“ Vsak, komur je mar dobrobit lastne rodbine, pa tudi vsak, ki hoče sebi za starost zagotoviti potreben kapital, naj se zavaruje na življenje!

Največji in najsigurnejši slovanski zavod za zavarovanje na življenje je banka „Slavija“, ki je bila ustanovljena l. 1869. Posebne koristi, ki jih uživajo zavarovanci banke „Slavije“ so:

1. Banka „Slavija“ je vzajemni zavod. Vsled tega razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom. V poslednjem času se je izplačalo že več let po 10% dividende.

2. Član, čigar zavarovanje je v veljavi pet let, ima pravico do deleža čistega dobička.

3. Za vplačilo vsakega, — tudi mesečnega — obroka je dovoljen respiro 90 dni.

4. Police, ki so v veljavi najmanj tri leta, kupuje banka tudi nazaj.

5. Potem, ko je zavarovanje bilo veljavno že tri leta, more se, ako član to želi, izpremeniti v drugačno na gotovo vsoto se glasečo pogodbo, ne da bi bilo treba nadalje plačevati še kako zavarovalnino. Vsled tega se ni treba nikomur bati, da bi kaj izgubil, ko bi naenkrat ne mogel več plačevati zavarovalnine.

6. Ako zavarovanec odpotuje iz Evrope, ni potreba več plačati nikake doklade, ampak odhod je treba samo naznaniti.

7. Na police dovoljuje banka „Slavija“ za neznatne obresti posojila na 5—30 letno amortizacijo. Na to opozorjamo zlasti gg. uradnike, učitelje in častnike.

Pozor! Popolna razprodaja! Pozor!

Ker sem v mojo modno trgovino vpeljala zalogo čevljev za dame, gospode in otroke in iste prodajam po najnižji ceni,

razprodam

takoj vso zalogo damskih klobukov in nagrobnih vencev pod tovarniško ceno.

Kat. Widmayer „pri Solncu“ (za vodo).

Zapomnijo naj si slovenske gospodinje dobro in naj ne pozabijo, kadar kupujejo kavni pridatek, da je Kolinska kavna primes najboljša in edino pristno domače blago te vrste. Zagotovimo jih lahko, da bodo s tem kavnim pridatkom najbolj zadovoljne in bodo imele obenem prijetno zavest, da s kupovanjem te kavne primesi podpirajo domačo industrijo, izvršujejo torej eminentno narodno delo!

Rahločuten zet.

Sodnik: „In vi ste mirno stali zraven, ko je ropar pobil vašo taščo?“ — Priča: „Prosim, gospod sodnik, saj sem videl, da mu ni treba pomagati.“

Nepriičen trenutek.

Pesnikar: „... čital sem mu svojo pesem „Konec sveta“ in baš ko je bilo konec sveta, je ta mrcina zaspal.“

Železnato vino lekarnarja Piccolija je najboljša izmed vseh železnatih vin, ker ima toliko železa, kolikor ga je po zdravniških poskusih potrebno za odraslega človeka. Druga železnata vina pa večinoma ne vsebujejo več železa kakor navadna vina.

Humor v oglasih.

(Iz angleških časopisov.)

Proda se še malo rabljen otroški voziček, ki se lahko uporabi tudi v obrtne

svrhe. — Ravnokar je došla sveža pošiljatev domačih zajcev. Med tem ko kupci čakajo, se jih dene iz kože in osnaži. — Nikdo, ki je rabil kedaj kako tako krsto (rakev), ne bo hotel druge imeti. — Išče se kuharica in dekla s krmo za dve kozi; obe protestantki. —



Kje je vrtnarski učenec?

Vzprejmemo kompetentno osebo za razprodajanje novega zdravila, ki je za podjetnika zelo dobičkanosno. — Izgubila se je pri Tipeay velika svinja, ki nima v ušesih nobenega znamenja razen kratkega repa in pohabljen leve sprednje noge.

Britka resnica.

„Sam sem na svetu, vse svoje sorodnike sem izgubil!“

„Kako? Ali so umrli?“

„Ne, temveč obogateli so!“

Zakonske ljubeznivosti.

Ona: „Vidiš, Emil, danes me je pa nagovoril neki gospod z gospodično.“

On: „No, no, kdo bi pa tudi mogel mišliti, da te je hotel kak mož poročiti.“

NESTLÉ-JEVA
moka za otroke

Popolna hrana za dojenčke, otroke in bolnike na želodcu.

Vsebuje pravo planinsko mleko.

Škatlja K 1.80 v vsaki lekarni in drogeriji.

Listnica upravnštva.

G. F. L., Hrastnik. Do novega leta imate za plačati K 350 — G. Paul Č., Borovlje. Do novega leta imate plačati K 250. — G. Vinko G., Bučka. Do konca leta dolgujete K 170. — G. I. B. Javornik. Do novega leta dolgujete 3 K 30 v. — G. R. Perić, Pulj. Hvala za poslano naročnino. — G. Fr. Pertot, Barkovlje. Plačano imate do 4. t. m.

Dobili smo z Gradca in Dunaja vprašanja, kje se dobe v Ljubljani, oziroma sploh na Kranjskem, najboljša klobase, zelje i. dr., a če se slov. trgovcem, obrtnikom i. dr. ne zdi vredno, da bi inserirali v „Slov. Ilustr. Tedniku“, tudi ni naša dolžnost, da bi jih priporočali brezplačno.

GUMIJEVE

prave francoske varnostne specialitete za gospode, la kakovosti, zakonito branjena znamka „KOLONIA“, najboljša doslej znano blago, 3 kosi K 110, 6 kosov K 190, 12 kosov K 360, s priloženim zanimivim ilustriranim cenikom 82 strani in eno fotografijo za vnaprej poslani znesek v znamkah ali pa po povzetju popolnoma diskretno razpošilja

J. Kukla, Praga, Perlova ulica šte. 169. Edina strokovna češka firma! Broširan, ilustriran, zelo obsežen cenik s podrobno razlago v kuvertu zastoj in franko.

Vaš obraz

postane milo krasen, fin in čist kakor alabaster. Pege, pike, rumenost in rdečica obličja in nosu, brezde od koz, mozoli, gube, uvelost izginejo popolnoma zamčeno v 6 dneh z „Vladica balsaminom“. Steklenica K 250. „Vladica balsam krema“ K 2.—

Neprijetne dlačice

z obličja in rok odstrani trajno in brez bolesti v 3 minutah edini zamčeno neškodljivi „Sattygmo“. Steklenica K 250.

Bujna rast las in brk

se doseže takoj z edino najboljšo lasno mastjo (izvlečkom) „Toarine“. Cena K 4—2. Dobi se in razpošilja edino Ord. laboratorij V. Havelka, Praga-Vršovice št. 752. V lastnem interesu si zapomnite adresu

Ceno posteljno perje!

Najboljši češki nakupni vir.



1 kg sivega dobrega, puljenega 2 K; boljsega 340 K; prima poibelega 280 K, belega 4 K; belega puhastega 511 K; vefefinega sneznobelega, puljenega 640 K, 8 K; puha sivega 6 K, belega, finega 10 K; najfinejši prni puh 12 K. Naročila od 5 kg naprej franko.

Zgotovljene postelje iz gostonitnega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pe nica 180 cm dolga, 120 cm široka, z dvema glavnica, 80 cm dolgi, 60 cm šir., rolnjena z novim, sivim, prav stanovitim puhastim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; posamezne pernice 10, 12, 14 in 16 K; zglavnice 3, 350 in 4 K. Pernica 200 cm dolga, 140 cm šir. 13, 1470, 1780, 21 K, zglavnica, 90 cm dolga, 70 cm šir 450, 520 in 570 K, spodnja pernica iz močnega, črtastega, gradla, 180 cm dolga, 116 cm široka 1280 in 1480 K. Razpošilja se po povzetju, od 12 K naprej franko. Lahko se franko zamenja za neugajajoče se vrne denar. Natan. cen. gratis in fr.

S. Benisch, Dešenice 180, Češko.

Modni salon Ozmec Pepina

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 4.

Bogata zaloga vsakovrstnih damskih in otroških klobukov. Žalni klobuki vedno v zalogi.

Golša

se da odstraniti brez joda s sredstvom, ki je izumil o zdravljenec, četudi so bila brez uspeha vsa druga sredstva. Zahtevatje takoj proti vposlatvi 20 vin znamkah naš prospekt

Kemični laboratorij Paracelsus Sternberg 2 Morava.

Vljudno priporočam svojo

knjigovoznico

v mestu in na deželi. **Albert Feldstein** v Ljubljani, Radeckega cesta št. 12.

Lahak zaslužek

za na dom, za fante in dekleta že od 14. leta naprej, kdor želi delati za mene predmete, pri katerih se lahko zaslužijo 20—40 vin. na uro in to brez posebne učenosti. Kdor želi pojasniti in vzorec od dela, naj pošlje 60 v v znamkah, katere se mu pa vrnejo, ako delo sprejme. Izrezljarska trgovina trg Lemberg, Šmarje pri Jelšah.

- Vsak gospod, - ki vpošlje 50 vinarjev v znamkah, dobi zanimivo knjižico. — Robert Kratochwil, Toplice, Češko.

Rabite Nar. kolek!

Kaj je Krizmin?

Krizmin je garantirano najboljša pasta za svetlolikanje perila. Krizmin je moj lastni izum in ga izdelujem samo jaz ter garantiram za najlepši in hitro doseženi lesk. Krizmin varuje perilo, da se hitro ne umaže in raztrga. Svetlolikanje s Krizminom je zelo lahko. — Pošljite 50 vinarjev (lahko v pisemskih znamkah) pa bodele dobili brez vseh drugih stroškov in tudi poštnine prosto eno škatljo Krizmina (s porabnim navodilom), ki zastuje za približno 100 kosov perila.

J. Križman, Ljubljana, Mestni trg.

Povrnem vse stroške vsakemu odjemalcu, ki bi se proti „Krizminu“ upravičeno pritožil.

Prva štajerska trsničarska zadruga, pošta Juršinci pri Ptujima ima na prodaj

cepljene - trte -

najboljše kakovosti in sicer vse priporočljive vrste na običajnih podlagah, kakor tudi na različnih križankah. — Ceniki so brezplačno na razpolago.

Za Božič 1911!

New-York in London nista prizanašala niti evropski celine ter je velika tovarna srebrnine prisiljena, oddati svojo zalogo zgolj proti majhnemu plačilu delavnih moči. Pooblaščen sem izvršiti ta nalogo. Pošiljam torej vsakomur sledeče predmete le proti temu, da se mi povrne

K 1440 in sicer:

- 6 kom. najfinejših namiznih nožev s pristno angleško klinjo;
- 6 kom. amer. pat. srebr. vilic iz enega kom.;
- 6 kom. amer. pat. srebrnih jedilnih žlic;
- 12 kom. amer. pat. srebrnih kavinskih žlic;
- 1 kom. amer. pat. srebr. zajemalnice za juho;
- 1 kom. amer. pat. srebr. zajemalnice za mleko;
- 6 kom. ang. Viktorija čašice za podklado;
- 2 kom. elegantnih namiznih svečnikov;
- 1 kom. cedilnik za čaj;
- 1 kom. najfinejša sipalnica za sladkor.

42 komadov skupaj samo K 1440.

Vseh teh 42 predmetov je poprej stalo K 80—ter jih je moči sedaj dobiti po tej minimalni ceni K 1440. Američansko pat. srebrno je znano, je skozinskoz bela kovina, ki obdrži bojo srebra 25 let, za kar se garantuje. V najboljši dokaz, da je ta inserat ne temelji na nikakršni slepariji, zavežujem se s tem javno, vsakemu, kateremu ne bi bilo blago všeč, povrniti brez zadržka znesek in naj nikdor ne zamudi ugodne prilike, da si omisli to krasno garnituro, ki je posebno prikladno kot prekrasno

BOŽIČNO DARILLO

kakor tako za vsako boljše gospodarstvo.

Dobiva se edino le v **A. Hirschberg** - a eksportni hiši amer. pat. srebrnega blaga na Dunaju II., Rembrandtstrasse 10. O.

Telefon Nr. 14597.

Pošilja se v provincijo proti povzetju, ali če se znesek naprej vpošlje. — Čistilni prašek za njo 20 vin. — Pristno le z zraven natisnjeno varstv. znamko (zdrava kovina). — Izvleček iz pohvaln. pisma: Bil sem s pošiljateljico krasne garniture jako zadovoljen, Ljubljana, Oton Bartusch, c. kr. stolnik v 27. pešpolku. — S patent srebrno garnituro sem jako zadovoljen. Tomaž Rožanc, dekan v Mariboru. — Ker je vaša garnitura v gospodinjstvu jako koristna, prosim, da mi pošljete še eno. Šent Pavel pri Preboldu, Dr. Kamilo Böhm, okrožni in tovarniški zdravnik. — S poslanim namiznim orodjem sem zelo zadovoljen. Mihael Kovčević, ravnatelj pomožnih uradov dež. pri vladi v Sarajevu. Sarajevo, 22. oktobra 1904. 3108

SVETOVNOZNANO!

je posebno tanka amerik. 14 kar. zlata double anker rem. žepna ura, idoča 36 ur, z večkrat odlikovano znamko „Sirena“. Le jaz sam sem v stanu, da razpošiljam ure za tako nizko ceno 4 K 95 v. Ura ima prima švicarsko kolesje in se ne razločuje od zlate ure, ki stane 100 K. In točni tek ure garantiram 5 let.

1 komad 4 K 95 vin., 2 komada 9 K 60 vin. Nadalje razpošiljam „Gloria“-srebrno žepno uro za 3 K 60. Vsaki uri se zastojni priloži eleg. pozlačena verižica. — Riziko je izključen, zamenjava dovoljena ali denar nazaj. — Pošilja se po poštnem povzetju.

S. KOHANS 1. Razpošiljalnica ur.

Krakov, Sebastiany št. 891.

STAROGORSKI:

Trije prijatelji.Šaljivá povest.
(Konec.)

V kuhinji je prvi hip vse otrpnelo. Obstali so, kakor solnati stebri, blede in s strašno grozo na licih. Lasje so jim stali pokonci, kakor ježu igle. Nato pa je nastalo gomazenje, sopenje, prestrašeno cviljenje in pobeg. Vrata so se zamašila silne gnječe. Kjer je le kdo mogel, tam je iskal izhoda. V trenutku je bila kuhinja prazna. Jezik je slišal, kako se je po goricah trlo kolje in na vse strani so se slišali koraki bežečih.

Dijaki so bežali na smrt.

Zopet se je zaslíhal divji, presunljivi žvižg in marsikateri dijak je na begu padel na kolena in dvigal roke v blaznem strahu.

Na podstrešju pa je nastala grobna tiho. Le od daleč so še odmevali, po drugače mirni in tihi noči, koraki bežečih. Jezik je pogledal v kuhinjo. Tam je stal samo en dijak, miren kakor steber in blede, kakor zid. V prvem trenutku se je Jezik ustrašil, misleč, da je okamenel vsled strahu, ali pa, da se je, kakor Lotova žena, spremenil v solnat steber. In nič mu ni bilo prav, zakaj videl je, da so v občnem strahu odnesli dijaki obe goski s seboj. In čemu mu bo potem solnat steber, če nima kaj soliti.

V tem se je pa „solnat steber“ zganil.

Jezik je spoznal, da je to September.

„Čakaj,“ je pomislil Jezik. „Tudi ti boš bežal!“

In tedaj je zažvižgal, presunljivo in otožno, kakor bi klicali pogubljeni na pomoč.

Zopet se je začul peklenski trušč, grmenje in bobnenje. Jezik pa je tulil vmes, kakor volkodlak.

In September je planil skozi vrata v črno noč.

„Tako! . . . Dovolj smo razgrajali,“ je pomislil Jezik in ustavil tovariša.

Fেকেleš je zadovoljno vrgel drog po podstrešju in djal:

„To je bila sila, hujša, kakor pri vesoljnem potopu.“

Bombardon pa je že lezel po lestvi. Fেকেleš se je porogljivo nasmejal:

„Mudi se mu do vina!“

„Zaslužil sem si ga pošteno“, je odvrnil Bombardon z užaljenim glasom.

V kuhinji so dobili še nekaj steklenic vina in malo tobaka. Vse drugo so odnesli dijaki v smrtnem strahu s seboj.

Bombardon je naredil kisel obraz.

„Za to le betvico je bilo treba toliko truda?!“

Jezik pa je djal:

„Bolje nekaj, kakor nič! . . . Najlepše in najboljše plačilo je vendarle strah, ki smo ga naredili tem 30 študentom. Vse drugo je le nameček nagrade.“

Zapustili so usodepolno hišo in šli v mesto.

Kar začujejo v nekem grmu ob potu pridušeno stokanje.

Trije prijatelji se spogledajo in Jezik stopi bližje in vpraša:

„Kdo stoka?“

V trenutku je potihnilo stokanje in Jezik je vprašal vnovič, a glasneje:

„Kdo stoka?“

Boječ glas je odgovoril:

„Ali ste vi, Jezik, Fেকেleš in Bombardon?“

„Kdo nas kliče?“

„September! . . . Oj, pomagajte mi!“

Vsi trije so skočili v grmovje in tam se jim je nudil krasen prizor.

Med dvema vejama je visel September in ni mogel ne naprej ne nazaj.

Bombardon se je nasmejal.

„Če imaš kak oguljen petak, pa te rešimo.“

„Nimam niti beliča.“

„Potem pa se sprijazni s položajem. Kaj pa se hodiš v grmovje obešat.“

„Ali sem šel mar sam rad?“

„Kdo pa te je silil.“

„Vi.“

„Mi.“

„Da. Saj ste razgrajali tako, da je moralo postati človeka nehote strah. In v tej sili sem bežal in hotel preskočiti grm, pa sem obvisel.“

Jezik se je vnovič nasmejal in pomagal nesrečnemu Septembru iz zagate. Nato mu je pomolil steklenico in djal:

„Napij se!“

September je ubogal. Njegov, kakor mesec blede obraz je dobil zopet navadno barvo.

„Hvala! Potreben sem bil tega!“

Posedli so v travo in September je na dolgo in široko pripovedoval, kaka groza je spreletela vse, ko je začelo žvižgati in ropotati.

Štirje so kmalu pokadili zaplenjen tobak in izpraznili steklenice vina. September je pri tem postal tako navdušen, da je nasvetoval trem prijateljem, naj prevržejo velikansko kopico slame, ki je stala pred nekim gospodarskim poslopjem.

Molče so se spravili vsi štirje na ta posel in ne dolgo pa je bil cel kup slame prevržen.

Ko je gospodar drugo jutro zagledal to, in videl, da je kup prevržen, kakor bi ga dvignil s tal, se je zavzel in pripovedoval ženi v kuhinji, da je moral biti po noči grozen vihar, da je zmogel kaj takega. Čudno se mu je zdelo le to, da nikjer drugje ta „vihar“ ni pustil nobenega sledu, kakor ravno pri njegovih slami.

Po mestu in okolici pa je završalo groze in časniki so pisali čudovite stvari.

V hišici na griču je strašilo, kakor še nikoli. Vinogradski paznik je pripovedoval, da kaj tako strašnega sploh ne pomni. Njega sicer ni kmalu strah, a takrat je bežal s holma na holm in vedno je slišal, kako je nekaj soplo za njim. Hišica je bila vsa žareča, v nji pa je treskalo in grmelo, kakor v peklju. Po goricah pa se je lomilo vsled strahu in sile celo kolje in trsje.

Nú, biti je moralo že nekaj, kakor je konstatiral neki nemški list, da je strašna moč noči, ko se vrše reči, katere mi zemljani ne poznamo, dvignila in treščila na tla celo ogromno kopico slame pri nekem posestniku, dasi drugih nesreč ni bilo.

In trije prijatelji so se zadovoljno muzali tem poročilom.

Bilo je pa to zadnje večje delo, zakaj Fেকেleš se je kmalu potem oženil, Bombardona pa je pobrala smrt v veliko žalost obeh prijateljev.

Ko mi je Tomaž Jezik pripovedoval te dogodke, sem videl, da mu je žal za tistimi časi in pripomnil je z veliko žalostjo.

„Falentin Püklavec“, je djal, „to so bili časi, imenitni časi.“

In zamislil sem se in v duhu obžaloval, zakaj nisem bil i jaz takrat zraven. Jezik pa je nadaljeval:

„In vendar če pomislim na vse to, bi se še dalo kaj narediti, da se mi ni Fেকেleš oženil. Sedaj ni nič več z njim. Ampak . . .“ Tu je vprl Jezik v me svoje rjave oči . . . „ampak, Falentin Püklavec, ti bi bil dober tovariš.“

To me je tako razveselilo, da sem ga objel in ginjen vzkliknil:

„Jezik, dragi prijatelj, poskusiva kaj!“

Jezik se je zamislil, nato pa djal.

„Da! Poskusiva!“

Ne dolgo potem sva sklenila, da potujeva. In res naju je vlak nekega dne pripeljal v Trst in od tam ladja v Pulj, Mali Lošinj, Reko, Opatijo in Volosko.

A to, gospoda, vam povem drugikrat!

Kanarčki

pleme Seifert

povsod s lmi in častnimi cenami odlikovani. Dnevni in večerni pevci v bogati izbiri od 10 K naprej razpošilja

največji zavod za kanarčke

I. B. Falfr,

Praga, Letna, Ovinecka ulica. Vila Kanaria.

Spis o vzgoji kanarčkov 40 vin. v znamkah. Cenik brezplačno.

Kavarna

ležeča na glavnem trgu v Novem Mestu se radi smrti soproga takoj z vso opravo proda. Več se izve od lastnice Anice Žgur.



Česke salonske brikete ter češki kosovni in orehovi

PREMOG

obče priznana kot najboljša kurivo, priporoča po najnižji ceni

J. Pavlin, Ljubljana, Nova ulica št. 3.

Lepa bukova drva po 6 K met. in ceneje.

Uradnik, ki je priznan

portretni slikar, si želi postranskega

zaslužka s slikanjem portretov, bodisi po fotografijah ali po naravi — bolje po naravi — na platno v oljnatih ali akvarelnih barvah. Delo izvršuje na svojem domu, ali na domu naročnika po dogovoru. Za popolno podobnost se jamči. — Vse ponudbe in vprašanja naj se naslove na uredništvo „Slov. Ilustrovanega Tednika“.

To že veste?!

Viktorija Sterniša

== Jurčičev trg št. 3 ==

ima v zalogi najboljše kakovosti obuval vseh vrst.

Import. Eksport.

Zahtevajte gratis in franko ilustrirani cenik o enem milijonu razglednic za Božič

in Novo leto,

kakor tudi tisoč različnih, lahko razpečevalnih predmetov.

Adler, Zeisel & Co., Dunaj II, Praterstraße 66/19

Izvlček iz naših cenikov za poskušno naročbo: Božične in novoletne razglednice se razpošiljajo v vseh jezikih.

| V barvotisku. | | V barvotisku in blesku. | |
|----------------------|------|-------------------------|------|
| 12 kom. sortiranih K | —45 | 12 kom. sortiranih K | —60 |
| 25 " " " | —85 | 25 " " " | —120 |
| 50 " " " | —160 | 50 " " " | —220 |
| 100 " " " | —3— | 100 " " " | —4— |

| V barvotisku in električnem blesku. Najnoveje in najlepše. | | Pošilja se po poštnem povzetju ali če se vpošlje denar naprej. Pri naročilih pod 2 K je v znesku v poštnih znamkah istočasno priložiti 90 vin. za poštnino. | |
|--|------|---|--|
| 12 kom. sortiranih K | —85 | | |
| 25 " " " | —160 | | |
| 50 " " " | —3— | | |
| 100 " " " | —550 | | |

Kdor želi kupiti

kako posestvo i. dr. na slovenskem Koroškem naj se obrne pod „Gorotan“ na upravništvo Tednika.

6 rjuh

iz preje izvrstne kakovosti 150 200 cm K 15, 30 m finih ostankov odbranih K 18.

Vzorec najboljšega lanenega in bombažastega blaga in modernih flanelov in barhentov zastoj in franko. Tkalnica lanenega in bombažastega blaga

Bratje Krejcarovi
Dobruška, Češko.